

Homosexualita

Článek neobsahuje vše, co by měl.

Můžete se přidat k jeho autorům (<https://www.wikiskripta.eu/index.php?title=Homosexualita&action=history>) a jej.

O vhodných změnách se lze poradit v diskusi.

Homosexuální jedinci jsou eroticky, romanticky a pocitově přitahováni **osobami stejného pohlaví**. Homosexuální orientace se vyskytuje u mužů i u žen. Vedle sexuálního chování je spjata také s pocity a identitou. Výskyt homosexuální orientace v ženské populaci bývá odhadován na 1 %, v populaci mužské na minimálně 2 %.

Americký psycholog Alfréd Kinsey koncem čtyřicátých let dvacátého století konstatoval homosexuální orientaci asi u 4 % vyšetřených mužů. Takto vysoký výskyt nebyl od té doby v obecné populaci spolehlivě doložen. Nicméně ona **čtyři procenta** v povědomí veřejnosti hodně zdomácněla. S uvedeným výskytem jsou homosexuálně orientovaní lidé nejpočetnější sexuální minoritou v populaci vůbec.

Podle dlouhodobého konsenzu behaviorálních a sociálních věd i zdravotnických profesí a profesí týkajících se duševního zdraví je homosexualita sama o sobě normální variantou lidské sexuální orientace^[1].

Duhová vlajka – symbol homosexuálů

Homosexualita vs. homosexuální chování

Je třeba rozlišovat mezi **homosexuálním chováním** a **homosexualitou** jako niternou sexuální orientací. **Ne každé homosexuální chování je motivováno odlišnou sexuální orientací**. Platí to například o náhradních homosexuálních stycích **věznů**. Rovněž homosexuální **prostituci** často provozují muži a ženy, kteří sami jsou orientováni heterosexuálně. Konečně ne každý homosexuálně orientovaný jedinec se také homosexuálně chová.

Bisexualita

Jako **bisexualita** je označován stav, kdy jedinec nedovede přesně říci, které ze dvou pohlaví eroticky preferuje. Takových skutečně bisexuálních jedinců je však mezi muži i ženami extrémně **málo**. Homosexuálně orientovaní lidé mají někdy tendenci, hovořit o sobě jako o bisexuálech, aby existenci své homosexuální orientace učinili sociálně přijatelnější tam, kde se veřejné mínění proti homosexuálním lidem staví ne příliš pozitivně.

Postoje k homosexuálním lidem

Psychosociální a kulturní **postoje k homosexuálním lidem** se měnily podstatným způsobem. V novější době známe ve světě společnosti, kde je homosexuální chování kriminalizováno. Platí to zejména o sexuálních stycích mezi muži („sodomie“, „pederastie“ coby trestné činy). Jiné společnosti se staví k homosexualitě neangažovaně, řada vyspělých států homosexuálům přiznává stejná práva a možnosti jako většinové společnosti (např. manželství, adopce dětí).

Přetrvává také **medicinalizace homosexuality**, když někteří psychoanalyticky a behaviorálně orientovaní psychoterapeuti považují homosexuální orientaci za patologický stav a **snaží se ji léčit**. Často se zapomíná, že **homosexuální orientace je zcela vynechána z posledních znění Mezinárodní statistické klasifikace nemocí a přidružených zdravotních problémů (MKN-10)** (<https://old.uzis.cz/cz/mkn/index.html>). American Psychological Association a další organizace tvrdí, že chybí vědecký základ i empirická data pro považování homosexuality za poruchu nebo abnormalitu sexuální orientace^[2]. Jde o uznání homosexuálně orientovaných mužů a žen jako svébytné sexuální minority, která není v moderních demokraciích ani kriminalizována, ani medicinalizována. Homosexuální minorita má mít stejná práva a stejné povinnosti jako heterosexuálně orientovaná většina.

Jak se formuje sexuální orientace?

O způsobech, kterými se **formuje sexuální orientace** se vede mnoho diskusí. V posledních desetiletích experti upřednostňují biologické teorie^[3]. Navzdory téměř stoletým psychoanalytickým a psychologickým spekulacím neexistuje **žádný reálný důkaz** na podporu názoru, že **povaha rodičovství nebo raného dětství hrají jakoukoliv roli** v utváření heterosexuální nebo homosexuální orientace jedince. Zdá se, že sexuální orientace je ve

své podstatě biologická a předurčená komplexní souhrou genetických faktorů a raného děložního prostředí. **Sexuální orientací proto není volba**^[4]. Domněnky o vlivu rodiny nebo špatného psychologického vývoje na utváření sexuální orientace jsou založené na dezinformacích a předsudcích^[5].

Bez velice výrazné **biologické predispozice** by byla setrvalá přítomnost homosexuálně orientované menšiny ve většinově heterosexuálním světě obtížně pochopitelná. Víme, že homosexuální orientace se objevuje u dospívajících jedinců s endogenní osudovou naléhavostí. Nebylo nikdy prokázáno, že by bylo možné se homosexuální orientaci naučit. Neexistují žádné vědecké studie, které by dokumentovaly úspěšnou a bezpečnou změnu sexuální orientace. **Snahy o změnu sexuální orientace jsou kontroverzní** kvůli napětí mezi hodnotami vyznávanými některými nábožensky založenými organizacemi na jedné straně a hodnotami organizací na podporu práv leseb, gayů a bisexuálů a profesními i vědeckými organizacemi na straně druhé^[1]. Žádná hlavní profesní zdravotnická organizace nepodporuje snahy o změnu sexuální orientace a prakticky všechny z nich přijaly prohlášení, jimiž před nimi varují odborníky a veřejnost^[6].

Pro biologicky založenou dispozici k homosexuální orientaci svědčí také výzkumy homosexuální orientace u jednovaječných a dvojvaječných dvojčat. Tyto výzkumy vesměs ukazují, že homosexuální orientace je **u jednovaječných dvojčat statisticky významně častější**, než u dvojčat dvojvaječných. Poslední genetické studie dokázaly ostatně definovat dosti přesně genom mužské homosexuality, byť samozřejmě s četnými otázkami.

Homosexuální muže a ženy v pubertě většinově heterosexuální prostředí často tlačí k tomu, "být jako ostatní". Proto první sexuální zkušenosti později vyhraněných homosexuálů bývají občas heterosexuální. Asi polovina homosexuálních mužů a dvě třetiny homosexuálních žen někdy uskuteční heterosexuální pohlavní styky. Většina těchto styků se odehrává v období dospívání a mladé dospělosti.

Coming out

Proces rozpoznání atypické sexuální orientace a jejího osvojení bývá označován jako **"coming out"**. Je to proces různě dlouhý a různě konfliktní. Uplatní se zde nejen psychická stabilita a vzdělání subjektu. Ve hře jsou též postoje nejbližšího okolí a celé společnosti. Otevřená sexuální výchova vždy počítá s tím, že určité procento lidí se orientuje homosexuálně a již děti na tuto skutečnost upozorní. Poučí je současně, že člověk může na svou sexuální atypičnost reagovat různým způsobem a že homosexuálně orientovaní lidé musí být společností přijímáni bez předsudků. Jisté je, že ani ty nejliberálnější společnosti se zatím konfliktním postojům k homosexualitě zcela neubrání. Většina málokdy promíjí menšině její odlišnost.

Intrapsychické a sociální problémy způsobují, že osoby homosexuálně orientované mají vyšší výskyt sebevražedných pokusů než heterosexuálové. Protože se za svou sexuální orientaci někdy stydí, zůstává pravý stav věcí lékařům skryt i při opakovaných sexuálně motivovaných suicidálních pokusech.

Odpor společnosti a konfliktní intrapsychické zpracování homosexuální orientace mají za následek určitá specifika v praktickém životě homosexuálních lidí.

Homosexuální muži

Čeština nemá pro **homosexuální muže** žádný jednoznačně přijímaný termín. Zdá se však že i v češtině zdomácní amerikanismus **„gay“**. Homosexuální muži mají vysokou tendenci k sexuální **promiskuitě**. Vysvětlení tohoto jevu je dvojí. Předně muž je biologicky disponován k vyšší promiskuitě a aktivitě. Sejdou-li se v homosexuálním páru dva muži, pak jejich biologická predispozice má pochopitelné následky. Druhým vysvětlením je obtížná realizace stálého homosexuálního partnerství vzhledem k sociálním problémům. Tvrdí se, že tento prvek bude odstraněn, pokud se podaří společnost vychovat k vyšší toleranci k homosexuální minoritě. Praxe homosexuálních mužů je zatím často poznamenána anonymními kontakty, realizovanými s vysokou motivační naléhavostí na místech nepříliš kulturních a důstojných. V této souvislosti vzpomeňme zejména známou **„záchodkovou erotiku“** některých homosexuálů. Sexuální praktiky homosexuálních mužů jsou pestré. Většina z nich realizuje jak mutuální masturbaci, tak orálně-genitální kontakty a anální koitus. Při vysokém počtu partnerů a často riskantních sexuálních praktikách nepřekvapuje, že mezi promiskuitními homosexuálními muži se šíří pohlavně přenosné nemoci více než mezi heterosexuály.

Již dlouho je znám častější výskyt syfilidy a kapavky mezi homosexuály. Podobný význam má i velmi častá pozitivita na virus hepatitidy B a v posledních letech zejména virus HIV a onemocnění AIDS. Výskyt análních ragád a periproktálních abscesů má pochopitelně spíše mechanické než epidemiologické konsekvence.

Mužská homosexuální minorita má větší **soudržnost**, a proto je ji více ve společnosti vidět, než minoritu lesbickou. Některé zájmové skupiny homosexuálů mají potřebu prezentovat homosexualitu jako cosi lepšího, vyššího a vznešenějšího než je heterosexualita. Prvek **hyperkompenzace**, tak dobře známý z psychologie minorit, zatížených pocitem jisté insuficience, je zde evidentní. Mužské homosexuální dvojice mají málokdy příležitost pečovat o děti. Přitom by o to jistě často měly zájem. O to větší je kulturní a sociální angažovanost homosexuálních mužů. Z různých důvodů je jich o něco více než v celé společnosti v některých profesích: herci, tanečníci, estrádní umělci, číšníci, ale také kněží s nařízeným celibátem.

Homosexuální ženy

Pro **homosexuálně orientovanou ženu** lze termín **„lesba“** již dnes pokládat za obecně akceptovaný. V lesbickém páru se setkávají dvě ženy. To činí dvojici **citově vřelejší**, často až přímo city překypující. Soužití dvou žen, které mohou společně vychovávat i dítě některé z nich, nebudí tak velkou pozornost jako mužské

homosexuální páry. Proto je častější. Ženy jsou méně promiskuitní a dvojice leseb mohou tedy počítat s větší stálostí.

Uzákonění **registrovaného partnerství** osob stejného pohlaví nepochybně zlepšuje sociosexuální adaptaci gayů a leseb. A to přesto, že tento nový institut pro mnohé z nich není příliš atraktivní.

Homofobie

Společným jmenovatelem negativních soudů o homosexuálních lidech je „**homofobie**“. Tímto termínem se označují všechny možné (i nemožné) „obavy z homosexuální orientace“. Ve veřejných projevech se objevují kromě seriózních úvah také argumenty ryze emotivní. Nadávky se daleko častěji obracejí k homosexuálním osobám pohlaví mužského nežli k homosexuálním ženám. Navzdory názvu není „homofobie“ skutečnou fobií, ale (často hanlivým) označením kritického postoje k homosexualitě, jejímu praktikování či požadavkům homosexuálních aktivistů.

Za základ „homofobie“ bývá někdy považován strach z neznámého a málo obvyklého. To u vlastnosti, vyskytující se v několika málo procentech, nepřekvapuje. Nositelé těchto obav z nepřírozené sexuality však mohou argumentovat také zřejmou patologičností vlastnosti, která brání fyziologické reprodukční funkci.

Oporu pro postoje, považované v posledních letech některými odborníky za *homofobní*, lze nalézt například ve Starém zákoně – kniha *Leviticus* (18, 22–23) posuzuje totožně homosexuální pohlavní styky a pohlavní styky se zvířaty. Obojí praktiky bývají někdy shrnovány pod pojem *sodomie*.

Stejnopohlavní rodiče

Odkazy

Související články

- Parafilie
- Sexuální delikvence
- Homosexualita a evoluce
- Homosexualita žen

Externí odkazy

- Homosexualita (česká wikipedie)
- Homosexuality (anglická wikipedie)

Zdroj

Autor: **doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc.** (přednosta Sexuologického ústavu 1. LF a VFN (<http://sex.lf1.cuni.cz/>))

1. American Psychological Association. *Resolution on Appropriate Affirmative Responses to Sexual Orientation Distress and Change Efforts* [online]. ©2009. [cit. 22.4.2010]. <<http://www.apa.org/about/governance/council/policy/sexual-orientation.aspx>>.
2. American Psychological Association, California Psychological Association, American Psychiatric Association, National Association of Social Workers. *Case No. S147999 in the Supreme Court of the State of California, In re Marriage Cases Judicial Council Coordination Proceeding No. 4365(...)* [online]. ©2007. [cit. 23.4.2010]. <<http://www.courts.ca.gov>>.
3. American Academy of Pediatrics. *Sexual Orientation and Adolescents* [online]. ©2004. [cit. 23.4.2010]. <<http://aappolicy.aappublications.org/cgi/content/full/pediatrics;113/6/1827>>.
4. Royal College of Psychiatrists. *Submission to the Church of England's Listening Exercise on Human Sexuality*. [online]. ©2007. [cit. 23.4.2010]. <[https://www.rcpsych.ac.uk/pdf/Submission to the Church of England.pdf](https://www.rcpsych.ac.uk/pdf/Submission%20to%20the%20Church%20of%20England.pdf)>.
5. American Psychiatric Association. *Sexual Orientation* [online]. ©2010. [cit. 23.4.2010]. <<http://www.healthyminds.org/More-Info-For/GayLesbianBisexuals.aspx>>.
6. GLAD. *Expert affidavit of Gregory M. Herek, Ph.D.* [online]. ©2009. [cit. 22.4.2010]. <<https://www.glad.org/uploads/docs/cases/gill-v-office-of-personnel-management/2009-11-17-doma-aff-herek.pdf>>.

Projev homofobie